

Dosarul nr. 2ra-1340/22
(2-20027956-01-2ra-20092022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Dagața)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de reprezentantul recurenților Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei și de reprezentantul recurentului Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/269 COOP (APLP nr. 50/269), Vitalie Covali,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/269 COOP (APLP nr. 50/269) împotriva lui Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de reprezentantul apelanților Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei, a fost casată integral hotărârea din 29 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La data de 26 februarie 2020, APLP nr. 50/269 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, este gestionarul fondului de locuit din blocul locativ menționat.

A comunicat reclamantul că, în perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019, pârâților le-a fost prestată apă potabilă și servicii de încălzire. Pârâții nu au achitat plata pentru serviciile comunale prestate în perioada 01 ianuarie 2012 -31 decembrie 2019, și au acumulat datoria în sumă de 3774 lei și 66 de bani, pentru apă potabilă livrată și neachitată, și suma în mărime de 47 191 lei și 91 de bani, pentru încălzirea livrată, fapt ce se confirmă prin informația de calculare și de achitare a serviciilor locativ-comunale respective, efectuată de întreprinderea specializată S.R.L.”Infocom”.

A considerat reclamantul că este îndreptățit de a pretinde încasarea de la pârâți a dobânzii de întârziere pentru neplata la timp a serviciilor locativ-comunale, calculată de către reclamant în sumă de 28 160 lei și 21 de bani.

A solicitat reclamantul încasarea în mod solidar a datoriei la costul serviciilor locativ-comunale în sumă de 3774 lei și 66 de bani, pentru apă potabilă livrată și neachitată în perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019, în sumă de 47 191 lei și 91 de bani, pentru încălzire livrată și neachitată în perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019, dobânzii de întârziere în sumă de 28 160 lei și 21 de bani (calculate pentru 01 februarie 2012 – 31 decembrie 2019), încasarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în sumă de 2373 lei și 75 de bani (f.d. 4.)

Prin hotărârea din 29 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de APLP-50/269 a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu în mod solidar în beneficiul APLP nr. 50/269 din mun. Chișinău suma în mărime de 3774 lei și 66 de bani, cu titlu de datorie pentru apă potabilă livrată și neachitată în perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019, în sumă de 47 191 lei și 91 de bani, cu titlu de datorie pentru încălzire livrată și neachitată în perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019, pentru apartamentul nr. XXX din mun. XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX, precum și suma în mărime de 1529 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, iar în total a încasat suma în mărime de 52 495 lei și 57 de bani.

S-a autorizat pătrunderea forțată a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia și/sau în proprietatea debitorului (debitorilor), inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului (debitorilor), la executarea prezentei hotărâri.

În rest, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 27 octombrie 2020, reprezentantul lui Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de reprezentantul apelanților Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei, a fost casată integral hotărârea din 29 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de APLP nr. 50/269 din mun. Chișinău.

S-a încasat în mod solidar de la Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu în beneficiul APLP nr. 50/269 din mun. Chișinău suma în mărime de 16 046 lei și 08 bani, cu titlu de datorie pentru încălzire livrată și neachitată în perioada 26 februarie 2017 – 31 decembrie 2019, pentru apartamentul nr. XXX din mun. XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX.

În rest, pretențiile cu privire la încasarea datoriei ce excede suma în mărime de 16 046 lei 08 bani, au fost respinse, ca fiind tardive.

S-a încasat în mod solidar de la Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu în beneficiul APLP nr. 50/269 din mun. Chișinău suma în mărime de 270 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată proporțional pretențiilor admise.

În rest, pretențiile privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 28 160 lei și 21 de bani, încasarea cheltuielilor de judecată și autorizarea pătrunderii forțată a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia și/sau în proprietatea debitorului (debitorilor), inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului (debitorilor), la executarea prezentei hotărâri, se resping ca fiind neîntemeiate.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță este în contradicție cu circumstanțele cauzei, instanța nu a constatat corect toate circumstanțele, concluziile fiind neîntemeiate și contradictorii cu materialele cauzei.

La caz, Colegiul a reiterat că, potrivit extrasului din fișa locuinței eliberată de gestionarul fondului de locuit, se confirmă că pârâții Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu sunt locuitorii apartamentului nr. XXX din str. XXXXX, or. XXXXX, mun. XXXXX (f.d.20).

Conform datelor prezentate de Întreprinderea specializată Î.M. „Infocom” se confirmă, că la 31 decembrie 2019 datoria pârâților la plata serviciilor locativ-comunale pentru locuința menționată, constituie suma în mărime de 3774 lei și 66 de bani, pentru apă potabilă livrată și neachitată, în sumă de 47 191 lei și 91 de bani, pentru încălzire livrată și neachitată în perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019 (f.d. 5-19).

Colegiul civil a reținut că în referința depusă, pârâții/apelanți Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu au invocat expirarea termenului de prescripție, deoarece se solicită încasarea datoriei pentru plata serviciilor comunale și a dobânzii de întârziere pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019, însă instanța ierarhic inferioară nu s-a expus asupra chestiunii ridicate, ceea ce constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

În acest context, instanța de apel a reținut că în conformitate cu prevederile art. 267 alin. (1) din Codul civil (în redacția Legii nr. 1107-XV din 06 iunie 2002), renumerotat prin Legea nr. 133 din 15 noiembrie 2018 (în vigoare din 01 martie 2019) și art. 391 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

La caz, Colegiul civil a mai reținut că, reclamantul a solicitat încasarea datoriei pentru plata serviciilor comunale și a dobânzii de întârziere pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 26 februarie 2020.

În acest context, instanța de apel a conchis că, APLP-50/269 urma să se adreseze în instanța de judecată în interiorul termenului de prescripție extinctivă pentru încasarea datoriei, ori, reclamantul a solicitat încasarea datoriei pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019, însă a depus acțiunea la data de 26 februarie 2020.

Totodată, instanța de apel a observat că la materialele cauzei nu se atestă probe justificative precum că în perioada 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019, pârâții ar fi efectuat careva plăți benevole întru stingerea datoriei. Respectiv, pârâților nu i li se poate imputa achitarea benevolă a datoriei prescrise pentru perioada de facturare 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2019, reclamantul fiind în

drept de a solicita încasarea datoriei pentru perioada 26 februarie 2017 – 31 decembrie 2019.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil a invocat hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța *Muhina vs. Republica Moldova*, nr. 342/09 din 03 septembrie 2019, unde Curtea a notat că admiterea acțiunii depuse de către ÎMGFL în afara termenului legal și eșecul instanțelor judecătorești de a oferi o motivare justificată și suficientă cu privire la aplicabilitatea excepției prevăzute la art. 276 din Codul civil au constituit o încălcare a dreptului reclamantei la un proces echitabil garantat de art. 6§1 din Convenție.

Astfel, potrivit informației cu privire la acumularea datoriei pentru neachitarea apei potabile, reiese că pârâții pentru perioada de facturare 26 februarie 2017 – 31 decembrie 2019 nu au înregistrat careva datorii pentru apă potabilă în sumă de 3774 lei și 66 de bani, solicitarea spre încasare fiind prescrisă.

Subsecvent, instanța de apel a mai reținut că în perioada de facturare 26 februarie 2017 – 31 decembrie 2019, pârâții au acumulat suma în mărime de 16 046 lei și 08 bani, cu titlu de datorie pentru încălzire livrată și neachitată pentru apartamentul nr. XXX din mun. XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX.

În atare circumstanțe, Colegiul civil a reiterat că urmează a fi admisă pretența cu privire la încasarea datoriei, urmând a fi încasat în mod solidar de la Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu în beneficiul APLP nr. 50/269 din mun. Chișinău suma în mărime de 16 046 lei și 08 bani, cu titlu de datorie pentru încălzire livrată și neachitată în perioada 26 februarie 2017 – 31 decembrie 2019, pentru apartamentul nr. XXX din mun. XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX.

În rest pretențiile cu privire la încasarea datoriei ce exced suma de 16 046 lei și 08 bani, se resping, ca tardive.

Succesiv nu pot fi reținute ca întemeiate alegațiile invocate în apel precum că, nu există niciun temei legal, sau contractual de a încasa de la pârâți preținsele datorii pentru servicii comunale, or, instanța de apel a indicat că serviciile publice de gospodărie comunală se prestează, și respectiv se achită costul acestora, în baza contractelor încheiate cu consumatorii. Concomitent, s-a reținut că încheierea unui contract de prestare a serviciului public este nu doar o obligațiune legală a prestatorului de serviciu, dar și a consumatorului. În același timp, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii (proprietarii, chiriașii și locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine și încăperilor nelocative), aceștia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite.

Cu referire la încasarea dobânzii de întârziere, instanța de apel a reiterat că în conformitate cu prevederile art. 585 din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Dobânda de întârziere urmează a fi încasată de la data punerii debitorului în întârziere. Punerea debitorului în întârziere constă într-o manifestare de voință din partea creditorului prin care el pretinde executarea obligației unui debitor care tergiversează o executare ce mai este posibilă. Procedura punerii în întârziere nu este

reglementată în mod special, de aceea poate rezulta din orice act, notificare, telegramă. Aceasta urmează a fi confirmată prin avizul de recepție din partea debitorului.

Astfel în circumstanțele în care careva dovezi de punere în întârziere a pârâților la materialele cauzei nu s-au atestat, Colegiul civil a respins ca neîntemeiată pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

În altă ordine de idei, conform art.115 alin. (4) Cod de executare, dacă debitorul, reprezentantul său ori un membru al lui de familie nu permite pătrunderea în domiciliu, iar documentul executoriu nu conține autorizare de pătrundere forțată, executorul judecătoresc solicită autorizația instanței de judecată.

Respectiv, Colegiul civil a reținut că norma de drept enunțată prevede expres cazurile în care instanța de judecată autorizează pătrunderea forțată a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia sau proprietatea debitorilor, iar în speță nu sunt temeieri de aplicare a normei nominalizate, corespunzător urmând a fi respinsă pretenția în cauză.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil a reținut că în circumstanțele în care au fost admise parțial pretențiile din cererea de chemare în judecată, urmează a fi încasat în mod solidar de la Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu în beneficiul APLP nr. 50/269 din mun. Chișinău suma în mărime de 270 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată proporțional pretențiilor admise.

Din aceste considerente, Colegiul a concluzionat că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a admite cererea de apel depusă de reprezentantul apelanților Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei, a casa integral hotărârea din 29 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și de a emite o nouă hotărâre prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de APLP nr. 50/269 din mun. Chișinău.

S-a încasat în mod solidar de la Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu în beneficiul APLP nr. 50/269 din mun. Chișinău suma în mărime de 16 046 lei și 08 bani, cu titlu de datorie pentru încălzire livrată și neachitată în perioada 26 februarie 2017 – 31 decembrie 2019, pentru apartamentul nr. XXX din mun. XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX.

În rest, pretențiile cu privire la încasarea datoriei ce excede suma în mărime de 16 046 lei 08 bani, au fost respinse, ca fiind tardive.

S-a încasat în mod solidar de la Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu în beneficiul APLP nr. 50/269 din mun. Chișinău suma în mărime de 270 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată proporțional pretențiilor admise.

La 19 august 2022, reprezentantul recurentului APLP nr. 50/269, Vitalie Covali, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și menținerea în vigoare a hotărârii din 29 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 06 septembrie 2022, reprezentantul recurenților Ghenadie Comendant și

Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea cererilor de recurs depuse, recurenții, deopotrivă, au indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 20 septembrie 2022 (f.d. 195), instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursurile depuse, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 06 octombrie 2022, reprezentantul intimatului/recurent APLP nr. 50/269, Vitalie Covali, a solicitat de a considera recursul declarat de reprezentantul recurenților Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei, ca inadmisibil.

Prin referința depusă la 29 noiembrie 2022, reprezentantul intimațiilor/recurenți Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei, a solicitat de a considera recursul declarat de reprezentantul recurentului APLP nr. 50/269, Vitalie Covali, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 mai 2022, iar cererile de recurs au fost depuse la 19 august 2022 și la 06 septembrie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul oficiului poștal și poștei electronice a copiei deciziei integrale participanților la proces la 09 iunie 2022, conform scrisorii de însoțire (f.d. 129, verso), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către recurenți, astfel, recursurile declarate sunt depuse în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de reprezentantul recurentului APLP nr. 50/269, Vitalie Covali și de reprezentantul recurenților Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererile de recurs se consideră inadmisibile în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererile de recurs declarate de reprezentantul recurentului APLP nr. 50/269, Vitalie Covali și de reprezentantul recurenților Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul părților recurente cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibile cererile de recurs declarate de reprezentantul recurentului APLP nr. 50/269, Vitalie Covali și de reprezentantul recurenților Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de reprezentantul recurenților Ghenadie Comendant și Cristina Corneliu, avocatul Teodor Bordei și de reprezentantul recurentului Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/269 COOP (APLP nr. 50/269), Vitalie Covali, împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Victor Burduh

Galina Stratulat